

ארגון יוצאי בילגוראיי מודיע בצער על פטירתה של בריינה גלנץ - ווקסברג ז"ל

בריינה הלכה לעולמה בכ"ה כסלו תשע"ב [נר ראשון של חנוכה] 21.12.11 המנוחה, אמם של חברינו **רבקה זיידל קראון ומשה ווקסברג** יבדלו לחיים ארוכים, נולדה בבילגוראיי בשנת 1926 בת **לאיצ'ה מנדל [יצחק מנחם] וזיידל גלנץ**, והשם שנתנו לה הוריה היה בריינה דבורה, אולם שעה שעלתה ארצה ראה פקיד הרישום את השם בריינה ורשם אותה בשם ברכה, מנגד כמעט כל דבורה מפולין כונתה גם ברונייה, כך ששמה המלא היה בריינה, ברכה, דבורה ברונייה גלנץ ולאחר נישואיה וקסברג.

משפחת המנוחה התגוררה בבילגוראיי ברחוב "הגשר" [בריק גאס] הלה הוא גם רחוב "בית הכנסת" שלמעשה הוא רחוב "לובלסקי" בשמו הרשמי, בעוד שאת הכינויים האחרים הדיבוקו יהודי בילגוראיי לרחוב זה בשל שני אתרים מרחוב זה: "הגשר" הישן עם הקשתות שמעליו המתוח מעל הנהר הלבן [בייאלה לאדה] גשר שקיים ומשמש בתפקידו גם היום, ו"בית הכנסת" משום שחצר בית הכנסת שהיו בה בית הכנסת, בית המדרש הגדול, ההקדש, ביתו של הרב, וגם בית המרחץ ולא הרחק משם "בית הכיסא הציבורי" היו במעלה אותו רחוב ב"לובלסקי 13".

אביה של בריינה **איצ'ה מנדל** [יוצא הצבא הפולני -ראה תמונה מצורפת] היה סוחר. לאחיותיו של האבא: **ציפורה, ליבעה, פסיה, חיה, פערל** הייתה חנות לדליקטסים [מעדניה] בככר העיר, אביה התעסק באספקת דליקטסים. למנוחה היה אח, **אברהם גלנץ** ועוד אח ששמו היה **אלי** שנפטר בצעירותו, קודם לשואה. אביה של בריינה ואחיו **יעקב גלנץ** בחרו להשאר בבילגוראיי עם פרוץ מאורעות מלחמת העולם השנייה.

ילדי המשפחה ובריינה בתוכם התייתמו עוד בילדותם מהאמא זיידל, האב התחנך בשנית ומי שגידל אותה בפועל היו דודותיה, אחיות אמה. עם כניסת הגרמנים לבילגוראיי, החלפתם בידי הרוסים וחזרתם של הגרמנים, בין שלטון אחד לאחר, עברו הדודות לרוסיה הן ביקשו לקחת את הילדים אך אביהם סירב, לדברי הדודות נתגלתה להם אם היתומים - זיידל - בחלום וביקשה מהם לקחת את הילדים עמם לרוסיה, הדודות חזרו לפולין, האב עמד בסורו, הם נגשו לאחד הרבנים שיפטר ביניהם וסיפרו לו על חלומן, הרב הורה לאב למסור להן את הילדים וכך היא ואחיה נצלו, הם הגיעו לרוסיה ובזמן המלחמה הם נשלחו לסיביר וחיו בטייגות, כאמור האב איצ'ה מנדל גלנץ ואחיו יעקב גלנץ נשארו בבילגוראיי, אך הם הצטרפו אל הפרטיזנים שלחמו בגרמנים מתוך יערות הסביבה. בגמר המלחמה יצאו השניים מן היערות וחזרו לבילגוראיי, בבילגוראיי הם נרצחו ע"י פולנים אנטישמיים מקומיים בכיכר העיר.

יואל לנגבורד, סבו של משה, אב אמו הזכור לטוב כמי שהיה בקבוצה שעסקה ב 1948 באקסומוציה, גאולת המתים הנרצחים בבילגוראיי והבאתם לקבורה בבית הקברות היהודי, איתר את קבריהם של הנרצחים, איצ'ה מנדל גלנץ ואחיו יעקב גלנץ, יואל לנגבורד חי ונפטר בארץ.

עם הרפטריאציה בתום המלחמה אופשר למשפחה שנצלה ברוסיה לשוב לפולין והם השתכנו בשצ'צ'ין. בשנת 1951 עלו לארץ, התגוררו במעברת עין שמר, בהמשך עברו לחדרה, שם פגשה בריינה את בעלה חיים מאיר וקסברג, [מוולינוב] היא נשאה לו בשנת 1954 וב 1960 עברו לרמת-גן. נולדו להם רבקה זיידל [מורה בתיכון] ומשה, קצין בצה"ל בדימוס וכיום קב"ט. בריינה נפטרה בהיותה בת 85, הותירה לבד מילדיה שבעה נכדים ושני נינים.

טקס גילוי מצבה ואזכרה יתקיים ביום ה' כ"ד טבת (19/1/12) בבית העלמין ירקון גוש 19 בשעה 16:00.

ארגון יוצאי בילגוראיי בישראל
Bilgoraj Jewish survivors Organization - Israel

www.bil-is.com

איצ'ה מנדל גלנץ אביה של בריינה במדי חייל פולני – בריינה אחרי המלחמה בשצ'צ'ין ותמונה כפי שצולמה לאחרונה

תמונה של בריינה ז"ל עם בנה משה ווקסברג בטקס אזכרת קדושי בילגוראיי באפריל 2010